

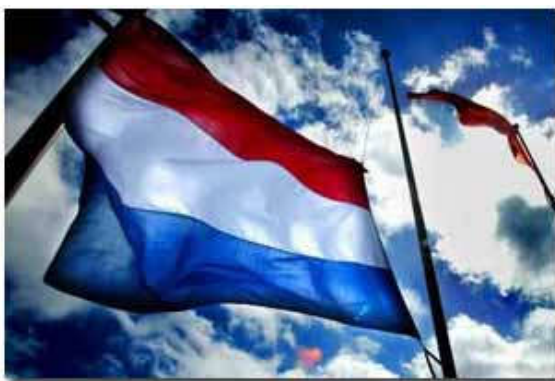

CRM in het (buiten)land

Krabbendijke (vervolg)

NH kerk Krabbendijke

> de dominee en de voorzitter van de plaatselijke Oranjevereniging, ook een familielid van de omgekomen vliegtuigbemanningen. Deze man, afkomstig uit Australië, bleek ook zelf actief te hebben deelgenomen aan onze bevrijding, wat te zien was aan de diverse medailles die hij droeg.

Volksliederen

Het was een fijne ervaring aan dienst te hebben mogen meedoen. Wat hebben we heerlijk gezongen: de Bede, Amin Gospodi en diverse Nederlandse en geestelijke liederen. Het Ecce, quomodo moritur en Beate Mortui, speciaal voor dit soort gelegenheden gecomponeerd, werd zeer gevoelig gezongen.

Tot slot van deze bijeenkomst werden het Canadese, het Engelse en het Nederlandse volkslied, emotievol, althans dat was mijn ervaring, uit volle borst gezongen.

Wij kunnen terugzien op een fijne herdenkingsdienst, waarin wij als CRM een goede beurt hebben kunnen maken in het Zeeuwse.

11

Concertreis naar Luxemburg, Frankrijk en Duitsland

26 tot en met 29 oktober 2000

Donderdag 26 oktober – de eerste dag

1 door Peter Willemse

Om te beginnen: ik ben trots op het CRM. Later zult u wel begrijpen waarom deze eigenheid. Het is vroeg in de morgen, don-

derdag 26 oktober 2000. Om half acht verzamelen bij de Opstandingskerk. Het parkeerterrein voor de kerk: twee grote bussen uit Lith aan de Maas verschenen ten tonele. Het geheel werd verzorgd door Wensreizen uit Baarn. Zij zorgden er voor dat er een speciale auto meereed voor de smokings. Zo'n busje met ophangmogelijkheden voor 121 pakken in smokingzakken.

We worden opgewacht door Henk de chauffeur en de liefallige Jaenette, de hostess. Voor het eerst uit met zoveel mannen is niet niks.

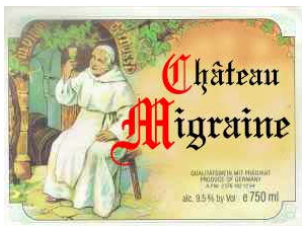
Nadat alle particuliere auto's van de zangers in de buurt zijn geparkeerd in de hoop dat ze er na afloop van de reis nog zullen staan gingen we op weg naar Luxemburg. De stemming zat er direct al in.

Cees de Steur mocht niet mee

Eerst moet ik even vertellen dat Cees de Steur, busleider van bus twee geen busleider kon zijn want hij mocht helaas van zijn arts niet mee. Een geweldige teleurstelling voor hem. Maar laat ik het maar direct vertellen: we hielden een collecte (ook in de andere bus) en dat resulteerde in een bloemstuk en een fruitmand die de volgende dag bij Cees bezorgd werden. Toch een prettige gedachte dat we op deze manier aan hem konden denken.

Goed, we kregen als plaatsvervanger Karel Verschoor aan boord. Ook een uitstekend busleider.

Eenmaal op weg kondigde zich bij Dick Zeldenrust een *Château Migraine* aan, maar maakt u zich niet ongerust want met een papieren zakdoek voor de neus en een pilletje voor de maag en een biertje voor de leukigheid, krabbelde Dick weer aardig overeind en ik kan het weten want hij was mijn slapie en ik

snurkte nog lang en gelukkig.

Maar goed, dit even terzijde, we zijn pas onderweg. Bij Brussel passeerden we een zwaar verkeersongeval met dodelijke afloop. Daar werden we toch even stil van. Onze Henk vertelde alles wat hij op de weg zag. De snoepzakken vlogen de bus rond en nadat we de grote bollen van Brussel gepasseerd waren, kregen we een sanitaire stop en gelegenheid op de lunch te gebruiken. Barend ter Haar ontfermde zich het grootste deel van de reis over Aad van der Hoeven en Arnoud de Groen. Zij zaten samen met Cees Benschop, de muziekcommissaris in de auto en reden honderden kilometers om de zaak overal nog eens goed door te nemen en dat was hier en daar best nodig.

Gregoriaanse liederen

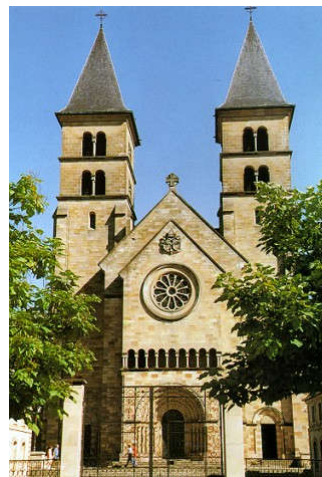
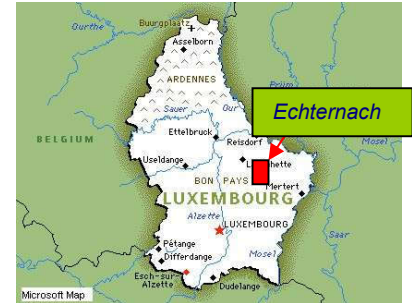
We gingen weer verder en de muziekopname met Gregoriaanse liederen die wij hadden ingestudeerd en door Arnoud op een bandje waren opgenomen, klonken door de bus om ons nog even bewust te maken van wat we gingen doen. Helaas kwam van het meezingen niets terecht, want er moesten nog een paar moppen gelan-

ceerd worden door de busgangers en onze hoofdmoppenverteller Dick Cozijnsen. Als je die aan boord hebt nou dan is succes verzekerd en mag je blij zijn dat je tij-dens de concerten nog kan zingen. Gregoriaans is schitterend, maar een weekend uit is ook leuk.

En zo reden we verder tot om drie uur Henk meedeelde dat hij het land had gevonden, maar nu de stad nog.

Luxemburg is klein en liefelijk. Maar ook schoon en dun bevolkt en van schandalen gezuiverd. Om half vier kwamen we bij het Sheraton Aerogolf hotel aan. Een fraai

hotel met een gezellige bar en mooie kamers. Twee mannen op een kamer kan even wennen zijn, maar het went vlug. Nadat we omgekleed waren in onze smokings uit de bijwagen konden we gaan dineren en dat was niet mis. Het eten was zonder meer heerlijk en meer dan voldoende en toen op weg naar Echternach.

Echternach, Sankt Willibrordkirche

Toen we in de majestueuze Sankt Willibrordkirche onze eerste blikken naar binnen wierpen zagen we ongeveer vijftientwintig personen zitten. 'Dat wordt een concert voor lege banken', maar... een kwartier later zat de kerk bijna vol. Ik begon met te zeggen

dat ik trots en blij was om dit verslag van de eerste dag te mogen verzorgen.

Beste concert in jaren

Het werd, en dat meen ik echt, het beste concert van jaren: 15 nummers a capella en twee indrukwekkende orgelsoli: Arnoud speelde de Toccata en Fuga in D-klein van J.S. Bach en een stuk van Franse herkomst. Een geweldig orgel en, ja ik moet het zeggen, een geweldig organist die De Groen. Dan het koor: alles zuiver en indrukwekkend gebracht onder leiding van Aad van der Hoeven. Het was leuk om de Nederlandse ambassadeur in Luxemburg, de heer Gualtery van Weezel, te ontmoeten.

Als toegift zongen wij Dank sei Dir, Herr en de am-

bassadeur vroeg via de pastoor of we dat nog eens wilden zingen. Zo gevraagd, zo gedaan. Mensen, wanneer je lid bent van het CRM en je mag op deze manier in het buitenland concerten geven dan ben je toch wel een bevoorrecht mens en ik weet best dat je nuchter moet blijven, maar toch...

Vrijdag 27 oktober – de tweede dag

2 door Lex Verhage

Tring!! Ik neem de telefoon op. *This is your wake-up call*. Het is half zeven. Naast me ligt een kerel. Ik heb geen oog dicht gedaan, maar ben toch goed uitgerust. Doodmoe en toch niet slapen. Wie gaat het eerst douchen, of gaan we samen. ‘Trekken’, riep ik, toen hij vroeg hoe die kraan werkte. Ons wacht op half acht een ontbijt, een busreis van drie uur, een verkleedpartij, vrije tijd, een inloopconcert in de kathedraal van Straatsburg, een even zo lange rit terug en daarna mogen we het zelf weten. De Chinees zit op de hoek en het eten in het hotel is niet erg scherp geprijsd.

Fris ogend en enigszins stil stappen de ontbijtgangers binnen en beginnen aan hun ronde. Alles proeven was menselijkerwijze uitgesloten, maar voor een aantal was er ruim voldoende om ook de onkosten voor de lunch wat te beperken.

Grenzen verkennen

Wat doe je in een bus met bijna zestig mannen en één vrouw? Grenzen verkennen. Een leuke meid die, gelukkig, de charme van het blozen nog niet verlerd is. Haar lach heeft een staccato, dat ons eveneens deed schuddebuiken.

Het tweede deel van de weg naar de kathedraal in Straatsburg was door Aad van der Hoeven uitgekozen om met zijn jongens in de bus mee te reizen. Juist op dat moment kwamen de bussen niet opdagen en moesten we wachten. Een bekentenis van de nr. 1 buschauffeur Henk hoorden we later.

Bij aankomst in Straatsburg begon deze Henk te onderhandelen met een Afrikaan over een leren jasje, maar het elektrische systeem van de bus liet hij aanstaan, tot de accu leeg was. Ja, maar dan start ook een bus niet.

Alle truckers op het parkeerterrein vragen om een startkabel die ze niet hadden. Als de spanning hoger wordt, kun je soms wel eens een goede prestatie leveren.

Henk vervoegde zich bij een vlakbij gestationeerd circus, het leverde hem een startkabel op en wij werden door het circus gered.

Toen Henk aan het onderhandelen was over het leren jasje, begon voor de 121 mannen de *verkleedpartij op het parkeerterrein* tussen de bussen. We verspreidden ons even later in het centrum, verdwenen in allerlei eetgelegenheden of dwaalden door de winkelstraatjes.

De *kathedraal*, gotische bouwkunst, mist een toren. Het is wel vreemd dat op die plaats een modern huisje is gebouwd. Wie verzint zo iets. In de kathedraal voelde het goed aan. Een ruimte om in balans te komen. De ruimte om ‘schone’ adem te halen. Veel kerken hebben dat.

Anderhalve seconde

Om 15.00 uur begon het inloopconcert. Wat een prettige kerk om te zingen. De galm was perfect. Onze zang hing ongeveer anderhalve seconde in de lucht te wachten op wat verder zou komen. Er waren veel mensen die zich openstelden voor wat wij zongen. Wat doet onze muziek bij een ander? In de kerk stonden een man en vrouw, beiden nog jong. Bij een mooi moment van het lied sloeg de man een arm om de schouder van de vrouw en drukte haar tegen zich aan. Wie neemt het me kwalijk dat ik even niet kon zingen. Na afloop hadden enkele koorleden een gesprek met een man die coördinerend werk deed tussen Poolse en Nederlandse zangbonden. Met zijn Poolse koor had hij kort geleden nog een concert gegeven met Ben van Oosten. Hij was kapot van ons zingen, vooral door het Dank sei Dir, Herr. Alles werkte mee, zelfs de klokken die het

lied van ons, in harmonie ermee, binnen vielen.

Naar de Chinees

Als je als Chinees 's morgens wakker wordt, dan Weet je niet wat je te wachten staat. Als het negen uur is en je denkt dat je dag er zowat op zit, staan daar ineens zo'n vijftig man in je zaak die allemaal willen eten. De Chinees had twee hulpen en hij zag het even niet zitten. Maar dan komt de gedachte aan geld. Hij zet zijn negatieve kijk op de zaak om in een positieve. En zoals we allemaal weten levert dat wat op. Het is wel een situatie die zich leent

voor een vrolijke boel en dat werd het. Zo kwam een dag ten einde die heel wat geboden had en de tweede nacht beloofde van alles wat je voor zo'n nacht mag

verwachten. Een heerlijke diepe slaap.

Zaterdag 28 oktober – de derde dag

3 door Frans van Leeuwen

Mormonenkoor

Zaterdag om twaalf uur liepen er opmerkelijk veel mannen in de gezellige historische winkelstraten van Trier. Ons begeleidingsteam had ons na wat informatie over de *Porta Negra*, losgelaten met de boodschap vooral de oude kerk niet te verge-

ten. De kleurrijke gevels gaven Trier een beetje de sfeer van Wenen. Wenen is zingen; dus omdat de citadel ons mannenkoor niet in hun kerk wilde laten optreden, kon men tussen de straatzangers van de Mormonen leden van ons koor aantreffen. De jonge Mormonenleden waren maar wat in hun nopjes met deze spontane ondersteuning.

Moezelwijnen als Riesling zo lekker

Daarop volgend vond het Wensteam dat er op gedronken moest worden en werden we naar een wijnslothoeve overgebracht. Wat die mensen onder wijnproeven verstaan, zal ons lang in herinnering blijven. Een boeren driegangen diner als omlijsting tijdens het proeven (nach Grossmutti-art). De herenboer vond dat Moezelwijnen van zijn

kelder voor tachtig procent Riesling mocht worden genoemd. De betere (spatläse) wijnen verdienen die aanduiding waarachtig. Zijn geheim wilde hij ook wel prijsgeven: hij sprak met zijn wijnen terwijl

zij op vat lagen te rijpen: zo van 'zo, jij wordt nog eens een goede spatläse; gouden kelen zul je strelen. Hij heeft gelijk gekregen, want er bleef geen glaasje staan! Het *danklied* dat de 121 kelen *op de coer* ten gehore brachten, klonk zo alcoholisch machtig dat de enkele eveneens aanwezige dames hun tranen de vrije loop lieten.

Een apocalyps open zingen

De stemming zat er goed in: in een mum van tijd zaten we in Saarbrücken bij de *Ludwigskirche*. De kerk

stond in een harmonisch evenwicht een paleisje te zijn op een groot open taptoeterrein met daaromheen mooie voorname huizen in barokstijl. Ik schatte dat de bouwtijd van omstreeks 1800 moest zijn. Bouw en interieur was duidelijk van begin af aan afgestemd op protestants-christelijke diensten. Ons koor voelde zich er direct thuis. De hapjes voor de gasten van de expositie 'de apocalyps' gingen al snel in de richting van de koorkelen.

Er moest nog gewerkt worden en dat gaat tenslotte minder op een lege maag. De genodigden voor genoemde schildertentoonstelling zullen niet verwacht hebben dat zij zulke mooie religieuze liederen zouden gaan beluisteren. Het leek mij ook dat de schilderwerken mooier werden door de klanken van The Creation. >